

RECENSIE OPERA SPANGA

IJzersterke 'Otello' met louter vrouwen

Gebeurtenis opvoering *Otello* van Floris van Bergeijk en Giuseppe Verdi
Door Opera Spanga Met Itzel Medecigo, Merlijn Runia, Wivineke van Groningen e.a., ensemble o.l.v. Tjalling Wijnstra Regie Corina van Eijk Gezien 13/7 Spanga (uitverkocht) Nog te zien 16, 18, 20, 23, 25, 27 en 30 juli en 1 en 3 augustus (Meer info: operaspanga.nl)

★★★★☆

Het verhaal over de Venetiaanse generaal Otello bestond al voordat William Shakespeare het tot een toneelstuk bewerkte. En de Italiaanse opera die Giuseppe Verdi er later op componeerde, had ook al een voorganger: van de hand van Gioachino Rossini.

Met de productie van Opera Spanga is er een nieuwe versie bijgekomen: de overwegend Engelstalige opera *Otello* van Floris van Bergeijk. Hij gebruikte hiervoor de muziek van Verdi, afgeslankt tot ensembleformaat en voorzien van een Verdi-vreemde marimbapartij.

Tevens voegde Van Bergeijk eigen, deels met staccato passages doorregen composities toe, die voortreffelijk versmolten met Verdi's muziek. En hij nam Corina van Eijks libretto als uitgangspunt, waarin in tegenstelling tot Verdi's *Otello* ook plaats is voor Shakespeares eerste bedrijf.

Ook opvallend was de vocale bezetting. Werden ten tijde van Shakespeare alle rollen door mannen gespeeld, Spanga deed het andersom met een cast van uitsluitend vrouwen.

De detailrijke levendige regie, eveneens van Corina van Eijk, blonk uit in duidelijkheid en bleek stevig gekruid met grappige vondsten en fantasierijke, subtiel bewegende projecties. De stormscène op zee, waarmee Verdi opent,

is volgens mij zelden zo gruwelijk in beeld gebracht, zelfs met een bloeddooraderde bühne.

De cast met uitsluitend vrouwen werkte. En de personages – mannenrollen droegen baarden, snorren of beide – kwamen goed uit de verf. Jago, de kwade genius, schitterend neergezet door Wivineke van Groningen, bediende zich vaak van spreekzang, een prima vondst waardoor de sleutelmomenten in het drama niet te missen waren.

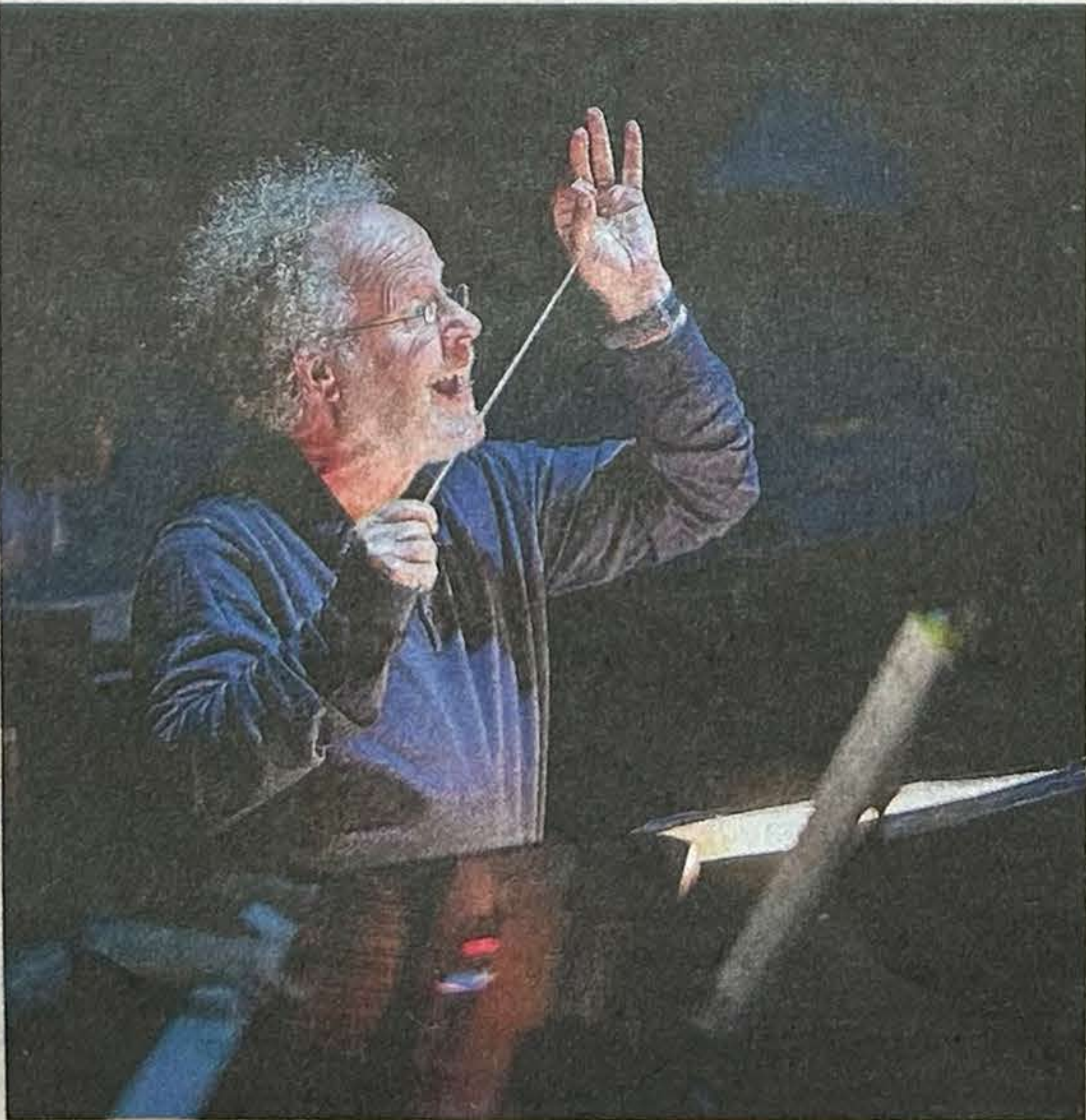
Hij kuinte, richtte het huwelijk van Otello, die door een posttraumatisch stressstoornis extra bevattelijk was voor jaloezie, ten gronde en erger. Als men het verhaal nog niet kende: het affiche met een uit zijn bek bloedende hyena gaf aan welke kant het op zou gaan.

Grappige vondsten en fantasierijke projecties

Titelrolvertolkster Itzel Medecigo, een paar jaar terug was ze Spanga's *Carmen*, bleek vocaal gezien de ster van de avond. Ze won het van de zeker niet teleurstellende, maar in tekstbehandeling enigszins achterblijvende Merlijn Runia als Otello's echtgenote.

Het bekende, door Runia wel in het Italiaans gezongen *Wilgenlied* (van Verdi), kon meer poëzie gebruiken. Evenals het hierop volgende *Ave Maria* (Verdi). Dirigent Tjalling Wijnstra dirigeerde messcherp, liet de spanning nergens verflauwen en was naast Otello de andere generaal in deze opvoering.

RUDOLF NAMMENSMA

Dirigent Tjalling Wijnstra dirigeerde messcherp. FOTO: RENS HOOYENGA